

S T A B A T .

Jesus ona gurutzean
Itzaturik ikustean
Ama zagon nigarrez.

Oinazerik gaitzenean,
Lantzaz joa biotzean,
Etendu zen auenez.

Zenbat aal zen samina
Ama saindu aren mina
Atsekabez betea!

An zegoen auenetan,
Nigar eta esturetan
Ikustean semea.

Anbateko oinazean
Ama aren ikustean,
Nork ez duke nigarrrik?

Ama semei begiraturuz
Nor ez egon minez doluz
Nigarretan urturik?

Ikusi du azotatzen,
Gure gatik estiratzen
Bere seme ezia.

Ikusi du agorantzen,
Erioak akabatzen
Zeru lurrez utzia.

Amodio iturria,
Emadazut min bizia
Pairatzeko zurekin.

Jainkoaren gogokotzat,
Amodioz Jesusentzat
Egizu erre nadin.

Sar dizazut biotzean
Jesus onak gurutzean
Artu duen zauria.

Zure seme zaurtuaren
Ene gatik artu penen
Emadazut erdia.

Il artino aren minez
Deitoratzen nigar zinez
Nagon beti zurekin.

Nai nuke zurekien
Abearen itzalean
Nere egoitza egin.

Birjinarik ederrena
Onetsazu nere pena
Zurearekin baltsan.

Jaun onaren gurutzea
Arek jasan oinazea
Iduk bezat gogotan.

Egidazut gurutzeaz,
Semearen pairamenaz
Azkartzeko grazia.

Iltzen naizen oreneko
Emadazut arimako
Jainkoaren gloria.

Juyamendu gogorretik
Ifernuko su garretik
Otoi beira nezazu

Kristo, zure Ama onaz
Eta zure pairamenaz
Bitoria indazu.

DUVOISIN, kapitaina.

(Del *Eskualduna.*)

